

34. Excommunicatio non incurritur ex vi juris, si tantum pecuniae promissio praecedat, etiamsi ordo suscipiatur, n. 33.
35. An cum simonia completur solutio pecuniae, antequam tradatur res spiritualis, censurae sint retrahendae usque ad diem commissi criminis per traditionem spiritualis, n. 34.
36. Accipiens beneficium simoniace, licet ignoranter, est inhabilis ad illud idem beneficium, c. 57, n. 37.
37. Si bona fide per triennium possideat, non potest contra illum admitti actio, n. 39.
38. Si scienter simoniace acquisivit, non fruitur hoc privilegio, ib.
39. Per simoniam commissam in beneficii acquisitione non privatur quis beneficiis antea possessis, c. 58, n. 2.
40. Examinatoris simoniam in examen committentes privantur antea obtentis, n. 3.
41. Simoniacus in uno beneficio non tenetur fructus restituere ex beneficiis antea legitime obtentis, n. 8.
49. Quando possit iudex punire simoniam privatione fructuum prius perceptorum, ib.
50. Acquirens beneficium simoniace, ipso facto fit inhabilis ad illud, n. 9.
Et alia post sententiam declaratoriam non antea, n. 10.
- SIMONIAE CAUSA EFFICIENS.
1. Simonia contra jus divinum potest a Pontifice committi, tr. 3, l. 4, c. 52, n. 3.
  2. Simoniam contra jus positivum facile vitare potest Pontifex, n. 4.
  3. Leges ecclesiasticas positivam simoniam prohibentes Pontificem non obligare est probabile, n. 5.
  5. Et si Pontifex simoniam committat, poenas non incurret, n. 9.
  6. In Romana Curia potest committi simonia contra jus divinum et ecclesiasticum, n. 10.
  7. Quomodo inferiores praelati, et eorum officiales et intercessores, apud eos simoniam committant, c. 53, n. 1.
  8. Ab omnibus personis simonia potest committi contra jus divinum et humanum, ib.
  9. An pro sacris ordinibus conferendis possit Episcopus, minister, notarius, archidiaconus, aut alius aliquid accipere, n. 5.
  10. An notarius sit simoniacus aliquid contra legem accipiendo, n. 6.
  11. Advocato licet patrocinium suum vendere, etsi causa spiritualis sit, n. 9.
  12. Testes in causa spirituali si pecunia corrupti testimonium ferant, simoniam committunt, n. 10.
  13. Dans pecuniam testi ad veritatem dicendam, si eam aliter nolit aperire, non committit simoniam. Testis vero simoniacus est et injustus, n. 11.
  14. Notarii et similes quando possint esse simoniaci in collationibus beneficiorum, n. 12.
  15. Simonia est contra jus divinum et humanum dare pecuniam amicis praelatorum ad beneficia, vel dispensationem obtinendam, n. 13.
  16. Familiaris, ut aditum faciliorem praebet ostium aperiendo, simoniam non committit pecuniam accipiens, n. 17.
  17. An intercessor propter puram informationem pecuniam accipiens sit simoniacus, ib.
  18. Clerici omnes, qua clerici possunt, simoniam committere, c. 54, n. 2.

19. Recipiens primam tonsuram per pecuniam est simoniacus, ib.
20. An peccet ut clericus, vel ut laicus, ib.
21. Religiosi ut tales possunt simoniam committere, n. 3.
22. In professione religiosa vel habitus susceptione possunt simoniam committere, n. 4.
23. Infideles etiam possunt simoniam committere, n. 5 et 8.
24. Quibus modis a laicis non infidelibus committitur hoc vitium, n. 5.
25. Capitula seu collegia possunt etiam simoniam committere, n. 9.
26. Cum capitula in simonia incidunt, non est ut omnes capitulares coram Deo simoniace peccent, n. 10.

SIMONIACA ACTIO VEL ACQUISITIO, VEL VALIDA, VEL INVALIDA.

1. Actiones, et functiones sacrae validae sunt, licet simoniace fiant, tr. 3, l. 4, c. 57, n. 2.
2. Sacramenta simoniace collata valida sunt, n. 4.
3. Ecclesiae vel calicis consecratio simoniace valida est, n. 5.
4. Idem dicendum de aliis functionibus ordinum, benedictionibus sacramentalibus, et consecrationibus, ib.
5. Jurisdictionis ecclesiasticae actus non sunt invalidi ipso facto ratione simoniae, exceptis beneficiorum promissionibus.
6. Professio religionis per simoniam facta valida est, n. 7.
7. Religiosus simoniacam emittens professionem non potest permanere in monasterio in quo professor est, nec habet in illo jus ad sustentationem, ib.
8. Haec poena in conscientia non obligat, donec per superiorem legitime imponatur, n. 8.
9. Actio jurisdictionis vel administrationis ordinata ad collationem beneficii, vel officii ecclesiastici simoniace exercita, ipso facto est irrita, n. 10.
10. Acquisitio rei spiritualis per simoniam ex natura rei valida est, per jus autem ecclesiasticum irritatur in officii et beneficii Ecclesiae, n. 11.
11. Res sacrae permanentes simoniace acquisitae non sunt restituendae vel abdicandae, n. 12.
12. Acquirens jus patronatus simoniace non tenetur dimittere, n. 13.
13. Acquisitio simoniaca vicariae concessa sine titulo beneficii, licet simoniaca sit, valida est, n. 12.
14. Officii ecclesiastici temporalis acquisitio simoniaca irrita non est, n. 14.
15. Erroneum est asserere beneficii acquisitionem per quodlibet peccatum esse nullam ipso facto ex vi juris, n. 15.
16. Lex prohibens quando actum irritet, n. 18.
17. Electio digni praetermisso digniori valida est, n. 19.
18. Simoniacus mentalis non tenetur, resignare beneficium sic adeptum, n. 20.
19. Pontificis electio valida est, etsi simoniace fiat, ibid.
20. Simoniace emens grana benedicta et similia, licite potest illa retinere, n. 21.
21. Simoniaca beneficii acquisitio jure ecclesiastico nulla est, et verum titulum non confert, n. 22.
22. Secus jure naturali et divino, n. 27.
23. Licet acquisitionis beneficii irritatio sit de jure ecclesiastico, illa supposita, obligatio relinquendi

- beneficium cum fructibus est de jure divino, n. 25.
24. Simoniaca beneficii acquisitio ratione alicujus tertii quando sit nulla, n. 28.
25. Quando sit simonia post beneficii acquisitionem pecuniam solvere amico, quam post aliam acquisitionem scivi mei gratia fuisse donatam, n. 31.
26. Haec simonia non punitur privatione beneficii, neque excommunicatione ipso facto, n. 32.
27. Collatio simoniaca facta ignorantibus, ipso facto est nulla jure positivo, n. 35.
28. Fructus omnes tenetur restituere a principio beneficii, n. 36.
29. An fructus bona fide consumptos teneatur restituere, ib.
30. Collatio simoniaca ex parte mediatoris quando invalida, n. 40.
31. Electio simoniaca ad spiritualia officia religionum, nullitate punitur et excommunicatione, n. 47.
32. Quid sit intelligendum nomine officii aut beneficii ecclesiastici, n. 45.
33. Licentia a paroco per pecuniam subito concessa ad eligendum confessorem, non est irrita, n. 50.
34. Beneficii collatio ratione pretii promissi nondum persoluti valida est, n. 51.
35. Utrum sit nulla, si pecunia post aliquod tempus ab habente beneficium persolvatur, n. 52.
36. Facta pecuniae solutione obligatur ipso facto ad relinquendum beneficium, n. 53.
37. Electio rite facta non est irrita propter confirmationem simoniacam, c. 58, n. 7.
38. Potest tamen per judicem irritari, ib.
39. Electio simoniaca nullam reddit confirmationem; idem dicendum de confirmatione respectu collationis, ib.
40. Baptismus traditus simoniace validus est, c. 60, n. 4.

SOMNIUM.

1. Quid sit, tr. 3, l. 2, c. 13, n. 1.
2. Ex somnio non potest aliquid colligi tanquam ex causa, n. 2.
3. Sex causae somniorum expenduntur, n. 8.
4. Somnia unde naturalia, divina et daemniaca dicantur, n. 5.
5. Per somnia investigare eorum causas malum non est, vix tamen probabiliter hoc cognoscitur, n. 6 et 7.
6. Ex somnio tanquam ex effectu non potest cognosci alius effectus futurus, n. 12.
7. Ex eo neque influentia caeli, neque aliquid aliud ab ea pendens certo cognoscitur, n. 13.
8. Haec inquisitio non est superstitiosa, si ad effectus liberos non extendatur, n. 14.
9. Somniorum usus, quae signa sunt, quomodo detur, n. 15.
10. Somnia quae significant ut imagines, neque naturalia, neque animalia possunt esse, n. 17.
11. Et a Deo et a daemone possunt immitti, n. 18.
12. Somnia divina aliquando ethnicis communicata, ibid.
13. Quomodo eis fides est habenda, n. 19.
14. Non licet ea ordinarie petere a Deo, ib.
15. Daemoniis somniis fidem dare superstitio est, n. 20.
16. Quoties adhibetur fides somniis sine sufficiente ratione ut credatur illa esse a Deo superstitio committitur, ib.

17. Indicia ad discernendum utrum somnia sint a Deo, n. 22.
18. Judicium de somnio non in somno, sed in vigilia, ferendum, n. 23.
19. Somniis temere credere gravis culpa, n. 25.
20. Excusatur a gravi culpa, qui aliquid operatur non malum propter somnium, non tamen illi credens omnino, ib.

SORTES.

1. Quae sint sortes divisoriae, consultoriae et divinatoriae, tr. 3, l. 2, c. 12, n. 2.
2. Sortes divisoriae per se male non sunt, n. 3.
3. Sortes aliquando approbantur, n. 4.
4. Prohibentur in electionibus ecclesiasticis, et in compromissariis eligendis, n. 5.
5. Sortes non possunt mitti inter duos habentes paria suffragia ad dignitatem Ecclesiae, n. 6.
6. Non possunt plures eligi, ut postea inter eos mittantur sortes, n. 8.
7. An electio per sortes facta sit irrita, n. 9.
8. Litigantes de aliquo beneficio, qua auctoritate possunt inter se mittere sortes, n. 12.
9. Peccatum in sortibus commissum contra jura, non spectat ad divinationem, n. 14.
10. Saecularis electio non prohibetur fieri per sortes, ibid.
11. Varia peccata possunt intervenire in sortibus divisoriiis, n. 16.
12. Quando liceant haec sortes, n. 17.
13. Sortium usus ad cognoscendum occultum, illicitus est, nisi fiat inspiratione Dei, n. 18.
14. Per expressum mandatum Dei cognovit Josue malefactorem per sortes, ib.
15. De Saule qui dicendum, n. 19.
16. Sors qua electus fuit Matthias, non habuit imperfectionem; n. 21.
17. Non solum divisoria, sed etiam consultoria fuit, n. 22.
18. Probabile est, datum fuisse aliquod signum divinum in hac electione, n. 23.
19. Grave peccatum est uti sortibus consultatoriis temere, non est tamen divinatio, n. 25.
20. Quando licite sint, n. 26.
21. Sortes divinatoriae, vel sunt per expressam societatem cum daemone, vel per tacitam, n. 27.
22. Jure prohibentur, n. 28.
23. Aliae ad cognitionem solum, aliae ad operationem ordinantur, ib.
24. Per sortes injuste punitur nocens, etiamsi talis sit, n. 29.

SPES.

1. Spei est Deus objectum quod, tr. 1, l. 1, c. 5, n. 1.
2. Quomodo distinguatur a religione, c. 1, n. 3.
3. Quomodo immediate Deum attingat, l. 3, c. 3, n. 8.
4. Ad spem tenetur homo ex jure divino, tr. 2, l. 1, c. 2, n. 2.

SPIRITUALE.

1. Naturalia quoduplicia in homine intelliguntur? tr. 3, l. 2, c. 8, n. 4.
Eorum venditio licita est, nisi sint religiosa, n. 9.
2. Spirituale naturale, vide SIMONIAM, n. 12 ad 7.
3. Spirituale supernaturale, vide SIMONIAM, n. 40 ad 43, 57.

SANCTUS STEPHANUS.

1. Ejus festum antiquissimum, tr. 2, l. 2, c. 9, n. 19.
2. Jure communi celebratur, ib.

STIPENDIUM.

1. Stipendium dicitur per ordinem ad sustentationem personarum, tr. 3, l. 4, c. 21, n. 10.
2. Stipendium ministrorum Ecclesiae non est pretium, c. 46, n. 10.
3. Potest lege taxari, et consuetudine definiri, n. 12.

STRIGES.

1. An vere deferantur in loca distantissima, et intra domos, tr. 3, l. 2, c. 16, n. 7.
2. Aliquando vere deferuntur, aliquando solum per illusionem phantasiae, n. 25.
3. Explicatur cap. *Episcopus* de hac materia, n. 26.
4. Dari Dianam deam quaedam striges credebant, ib.

STUDIUM.

1. Qui dicunt non licere studium in festo, impugnantur, tr. 2, l. 2, c. 29, n. 5.

SUBDIACONUS.

Vide SIMONIAM, n. 81.

SUFFRAGIA.

Suffragia mortuorum, vide SIMONIAM, n. 54.

SUPERSTITIO.

1. Quid superstitio significet, tr. 3, l. 9, c. 1, n. 1.
2. In triplicem speciem dividitur, n. 2.
3. Inter idololatriam et superstitionem male haeretici non distinguunt, n. 3.
4. In cultu veri Dei potest dari superstitio per excessum, n. 5.
5. In signo quo Deus colitur potest dari superstitio, n. 6.
6. Zelus indiscretus pro Deo est superstitio, ib.
7. Judaeus filium circumcidens, et Gentilis vitulum offerens Deo, sunt superstitiosi, ib.
8. Haeticorum error dicentium omnem cultum, qui a Deo, vel Evangelio non praecipitur, esse superstitiosum, n. 9.
9. Ex parte Dei non potest dari excessus in cultu, si ille sit rationi consentaneus, n. 11.
10. Quomodo superstitio sit vitium per excessum, c. 2, n. 1.
11. Dividitur in perniciosam et superfluam, n. 2.
12. Cultus superstitiosus quam falsitatem contineat, n. 6.
13. Superstitio pernicioosa alia habet facultatem ex parte rei significatae, alia ex parte colentis, n. 7.
14. Circumcisio facta ex intentione se conformandi Christo in eo vulnere est superstitiosa, n. 8.
15. Omnis superstitio quae in re significata falsitatem habet, est pernicioosa, n. 10.
16. Superstitio pernicioosa non semper est mortalis, ibid.
17. Quando detur falsitas pernicioosa ex parte colentis, n. 11.
18. In quo sit superstitiosus qui sacrificium offert, cum sacerdos non sit, vel cum sit depositus, ib.
19. Abusus caeremoniarum Ecclesiae non est superstitio, n. 12.
20. Concionator falsis testimoniis et miraculis utens non est superstitiosus, ib.
21. An superstitio ex parte colentis sit solum in cultu communi, vel etiam in privato, n. 14.
22. Superstitio pernicioosa falsa ex parte colentis, mortale peccatum est, n. 18.
23. Quando possit esse veniale, ib.
24. Qui in missa vel officio accidentales ritus non conservat, vel adjungit alios, superstitionem committit venialem, ib.
25. Superstitio superflui cultus, in turpem et levem cultum dividitur, n. 20.
26. Superstitio turpis cultus semper moralis, n. 21.
27. In superstitione variae sunt malitiae in confessione declarandae, n. 23.
28. Superstitio dividitur in divinationem et magiam, c. 7, n. 1.

SUSPENSIO.

Vide SIMONIE POENA, a n. 17.

T

TEMPERANTIA.

1. Temperantia, vide RELIGIO, a n. 28.

TEMPLARI.

1. Templariis religiosis quae privilegia concessa circa decimas, tr. 2, l. 1, c. 29, n. 5.

TENTATIO DEI.

1. Variis modis tentatur Dous ab hominibus, tr. 3, l. 1, c. 2, n. 2.
2. Tentatio vel est probationis, vel inductionis, ib.
3. Deum tentat, qui ab eo petit auxilium ad malum, ibid.
4. Et qui petit ad sumendum experimentum, n. 3.
5. Tentare Deum ex formali intentione est per se malum, et peccatum mortale, n. 4.
6. Hoc peccatum est religioni oppositum, n. 5.
7. An in factis detur, n. 8.
8. Quando et quomodo liceat petere a Deo signum et instructionem, n. 11 et 13.
9. Quando Sancti petunt aliquod miraculum, id faciunt ex particulari motione Spiritus Sancti, n. 13.
10. Explorare voluntatem Dei de adventu futuro, est tentare Deum, n. 14.
11. Petere a Deo commodam instructionem, etiam miraculosam, non semper est malum, ib.
12. Explorare voluntatem Dei de eventu futuro, mortale est ex suo genere, n. 16.
13. Tentatio Dei non solum est ex dubitatione divinae perfectionis, sed etiam amoris erga homines, ibid.
14. Tentatio Dei interpretativa quae sit, n. 1.
15. Tentatio Dei est uti miraculoso experimento, et probatione veritatis, ib.
16. An tentatio Dei interpretativa habeat specialem malitiam contra religionem, n. 5.
17. Ut detur necesse est ut fiat opus in quo illa consistit, cum respectu ad Deum, n. 4.
18. In quo differat a tentatione formali, n. 6.
19. Purgationes vulgares prohibentur, n. 8.
20. Cur Deus aliquando miraculose illas confirmaverit, n. 15.
21. In lege veteri aliqua licebat, n. 16.
22. An liceat sumere Eucharistiam ad purgationem, n. 15.

D. THOMAS.

1. Recte asseruit actus Theologicarum virtutum posse a religione imperari, tr. 1, l. 3, c. 2, n. 11.
2. Explicatur locus difficilis D. Thomae, quomodo divina excellentia et bonitas communicetur creaturis, c. 5, n. 21.

3. Explicatur alius circa non solventes decimas, tr. 2, l. 1, c. 12, n. 12.
4. Divi Thomae locus mendosus corrigitur circa notoriam artem, tr. 3, l. 13, c. 4, n. 5.
5. Sentit hanc artem ad magiam pertinere, ib.
6. D. Thomas imagines astronomicas damnat, l. 2, c. 15, n. 21.
7. D. Thomae rationes circa simoniam de jure naturae defenduntur, l. 7, c. 2, n. 2 ad 12.
8. Explicatur late circa venditionem veritatis, c. 8, n. 12.
2. Tributa et pensiones non sunt ante decimationem deducenda, c. 35, n. 10.
3. Exigere tributa a clerico est sacrilegium, non ita tamen furari ejus bona, tr. 3, l. 2, c. 9, n. 8.

TRINITAS.

Dies Dominica in Trinitatis cultum dicata, tr. 2, l. 2, c. 4, n. 16.

TUTOR.

Bona tutoris sunt obligata pupillo pro mala administratione, tr. 2, l. 1, c. 38, n. 11.

U

USURA ET USURARIUS.

1. Ab usurario non est accipienda oblatio, tr. 2, l. 1, c. 6, n. 6.
2. Usurarius non tenetur reddere lucrum quod comparavit negotiando cum pecunia usurarii, c. 38, n. 14.
3. Non est usura nolle mutuare pecuniam, nisi sibi vendatur triticum, tr. 3, l. 4, c. 29, n. 14.
4. Dare mutuum de praesenti cum obligatione accipiendi mutuum de futuro, est usura, c. 3, n. 7.
5. Emens mutuum solvendo usuras veras acquirit pecuniam mutuam, c. 31, n. 19.
6. Pecunia ex usura accepta cur sit restituenda, c. 59, n. 17 et 18.
7. Usurarius dominium non acquirit pecuniae per usuram acceptae, n. 26.
8. Usura mentalis ad restitutionem obligat in conscientia ex jure naturali, n. 45 et 46.
1. Theologiam in physicam, civilem et fabulosam distinxerunt philosophi, tr. 3, l. 2, c. 4, n. 5.
2. Discrimen inter civilem et naturalem Theologiam, n. 9.
3. Qualis fuerit Theologia fabulosa, n. 10.
4. Theologicus assensus perfectus supernaturalis potest esse, l. 4, c. 18, n. 11.
5. Hinc haeticus habere non potest, n. 12.
6. Ad eum non opus est gratiae speciali auxilio distributive, sed collective, n. 13.

THEOLOGIA.

1. Theologiam in physicam, civilem et fabulosam distinxerunt philosophi, tr. 3, l. 2, c. 4, n. 5.
2. Discrimen inter civilem et naturalem Theologiam, n. 9.
3. Qualis fuerit Theologia fabulosa, n. 10.
4. Theologicus assensus perfectus supernaturalis potest esse, l. 4, c. 18, n. 11.
5. Hinc haeticus habere non potest, n. 12.
6. Ad eum non opus est gratiae speciali auxilio distributive, sed collective, n. 13.

Vide SIMONIAM, a 69 ad 72.

TIMOR.

Timor reverentialis potest elici a religione, tr. 1, l. 2, c. 2, n. 5.

TRANSACTIO.

1. Utrum transactio, vel pactio ad determinandam litem habeat locum in spiritualibus absque simonia, tr. 3, l. 4, c. 51, n. 1.
2. Transactionis et compositionis discrimen, ib.
3. Quae requirantur ad propriam transactionem, ib.
4. Transactio in qua res spiritualis pro aliqua temporali remittitur vel retinetur, est simoniaca, n. 6.
5. Simonia est transigere in spiritualibus dando pecuniam, n. 7.
6. Transactio in materia spirituali, non beneficii, cum spirituali tantum compensatione non est simoniaca, n. 8 et 9.
7. Ad quid requiratur praelati auctoritas in transactione, n. 10.
8. Transactio facta cum laicis super decimas indiget Pontificis confirmatione, ib.
9. In materia beneficii illicita est transactio auctoritate litigantium facta, et si spirituale pro spirituali transigatur, n. 11.
10. Solum est illicita jure positivo, n. 11 et 12.
11. Quibus modis fieri possit in materia beneficii, ib.
12. Transactio in materia beneficii, si praelati auctoritas interveniat, licita est, n. 16.
13. Etiam imposita pensione, et quomodo, n. 17.
14. Permutatio vel renunciatio beneficii cum pensione regulariter Summi Pontificis indiget auctoritate, causa tamen transactionis fit aliquando per Episcopum, n. 20.
15. Transactio in materia beneficii quomodo ex consensu tantum litigantium ad arbitrium privatorum judicum possit fieri, n. 24 et 25.

TRANSFIGURATIONIS FESTUM.

Quam antiqua sit solemnitas, tr. 2, l. 2, c. 5, n. 13.

TRIBUTA.

1. Cur detur contra decimas praescriptio, non ita tamen contra tributa regia, tr. 2, l. 1, c. 12, n. 9.

V

VENATIO.

1. Venatio est opus servile, tr. 2, l. 2, c. 28, n. 3.
2. An sit in festo prohibita, n. 5.

VICARIA.

Vide SIMONIA,

VERITAS.

1. Veritatem directe vendere, cur est grave peccatum, tr. 3, l. 4, c. 8, n. 12.
2. Veritas, vide SIMONIAM, n. 13.

VEXATIONIS REDEMPITIO.

1. Vide SIMONIAM REALEM, a n. 7.
2. Vexationem justam redimere non licet, tr. 3, l. 4, c. 50, n. 7.
3. Litem futuram, quae est evidenter injusta, licet per pecuniam removere, n. 11.
4. Conditiones necessariae ut redemptio vexationis illatae in jure acquisito sit licita, n. 12.
5. Recipiens pecuniam ut ab injusta vexatione desistat, injustus est, et tenetur restituere, n. 16.

VIRTUS SUMPTA PRO HABITU.

1. Religio falsa non est virtus, tr. 1, l. 1, c. 2, n. 3.
2. Morales virtutes aliae ordinant passiones, aliae operationes, circa alterum proficiunt, c. 3, n. 2.
3. Aequae virtutes sunt in voluntate attingentes Deum, ut objectum Cui, c. 6, n. 14.
4. Dupliciter spectat Deus ad objectum alicujus virtutis, c. 5, n. 1.
5. Actus externi sunt materia et objectum virtutum moralium, c. 7, n. 2.

6. Discrimen inter virtutes quæ ad solum operantem, et quæ ad alterum pertinent, c. 9, n. 5
7. Virtutum moralium actus, vel interni, vel externi sunt, l. 2, c. 4, n. 1.
8. Virtutes quæ sunt ad alterum in voluntate sunt, l. 3, c. 4, n. 6.
9. Omnis virtus habet puram naturam virtutis moralis, vel Theologicæ, c. 3, n. 6.
10. Virtus moralis consistit in medio, ib.
11. Habitus piæ affectionis est virtus moralis, n. 7.
12. Virtutes appetitivæ vel sunt ad alterum, vel ad se, c. 4, n. 2.
13. Virtutes ad alterum diversam habent honestatem a virtutibus ad se, ib.
14. Subjecto differre, qui dicant, ib.
15. Omnes virtutes ad alterum conveniunt generice, n. 3.
16. Virtus non respicit effectum, sed affectum, n. 12.
17. Virtutes quæ sunt potentiales partes justitiæ, aliæ reddunt debitum proprie sumptum, aliæ late, n. 16.
18. Unde colligatur differentia excellentiæ religionis, ab aliis virtutibus, c. 5, n. 4.
19. Duobus modis potest aliqua virtus esse per se infusa, n. 15.
20. Nullo virtus ita versatur circa destructionem mali, quin principalius intendat bonum, c. 7, n. 2.
21. Distinctionem vel unitatem specificam virtutum difficile est cognoscere, c. 8, n. 1.

VIRTUS SUMPTA PRO ACTU.

1. Eadem differentia constituit actum in tali esse virtute, et in suo esse entitativo, tr. 1, l. 2, c. 4, n. 2.
2. Duas potest habere utilitates, corporalem, scilicet, et spiritualem, tr. 3, l. 4, c. 15 n. 10.
3. Ad eum exercendum mater potest licite filium invitare donis, c. 16, n. 12.
4. Excessus liberalitatis si cogat peccatum est, n. 4.
5. Virtus, vide SIMONIAM, 12 et a 72 ad 77, 80.

VIRTUS THEOLOGICA.

1. Actus virtutum Theologicarum possunt a religione imperari, tr. 1, l. 3, c. 2, n. 10.
2. Possunt esse signum reverentiæ, n. 11.
3. Religio non est virtus Theologica, c. 3, n. 3 et 4.
4. Quid requiratur ut aliqua virtus sit Theologica, ib.
5. Non in omnibus actibus operatur, quatenus Theologica est, n. 9.
6. Potest amare Deum finem vel objectum alicui, c. 5, n. 17.

7. Solum de tribus virtutibus Theologicis certum est esse per se infusas, de cæteris opinio solum probabilior, c. 9, n. 1.
8. Theologicis virtutibus peccata contraria, sunt graviora quam idololatria, tr. 3, l. 2, c. 6, n. 15.

VIRTUS PER SE INFUSA.

1. Duobus modis potest aliqua virtus esse per se infusa, tr. 1, l. 3, c. 5, n. 15.
2. Probabile est dari amicitiam, que sit virtus per se infusa, ib.
3. Theologicas virtutes certum est esse per se infusas, alias non ita, c. 9, n. 1.

VOLUNTAS

1. Intellectui aliqui religionem attribuerunt, alii voluntati, tr. 1, l. 1, c. 3, n. 2.
2. Voluntas, vel directe, vel indirecte ordinat motus appetitus per affectum in Deum, l. 2, c. 3, n. 9.
3. Quo pacto per sympathiam insurgant in appetitu motus proportionati affectui voluntatis, ib.
4. Qui actus voluntatis spectent ad orationem, tr. 2, l. 1, c. 2, n. 7.
5. Admiratio ad voluntatem pertinet, ib.
6. Si astra determinarent ad unum nostram voluntatem, eam necessitarent, tr. 3, l. 2, c. 11, n. 19.
7. Deus non determinat nostram voluntatem ad unum, influxu ab eo solum procedente, ib.

VOLUNTARIUM.

1. Passio Christi, vel martyris non erat a voluntate effective, erat tamen voluntaria objective, tr. 3, l. 1, c. 1, n. 11.
2. Ad voluntarium indirectum, satis est quod potuerit et debuerit res cogitari, tr. 3, l. 4, c. 6, n. 6.

VOTUM.

1. Religio specialiter illi statui quadrat, qui habet vinculum voti, tr. 1, l. 4, c. 4, n. 8.
2. Votum est sufficiens titulus oblationis debitæ, tr. 2, l. 4, c. 5, n. 5.
3. Probabile est violationem voti solam malitiam perfidiæ habere, tr. 3, l. 3, c. 3, n. 5.
4. Opus, ex eo quod fiat ex voto, non redditur invenibile, l. 4, c. 27, n. 8.

Z

- Zelus indiscretus pro Deo est superstitio, tr. 3, l. 4, c. 4, n. 6.

